

על העבודה ללא כותרת, 2002, מתוך הקטלוג: אובייקט ישראלי: עניין של זמן (אוצרת: צופיה דקל), בית האמנים, ירושלים, 2002, ע"מ 22.

טל אמיתי בוחנת תופעה חזותית-תרבותית: הסטיקרים שעליהם מתנוססות קלישאות משועתקות באלפים ואולי בעשרות-אלפים. התקתם לציור יחידני על מצע עץ בפורמאט מלבני ובטכניקה מסורתית, מוציאה אותם מסביבתם ההמונית – החלון האחורי של הרכב – וממסגרת אותם על קיר של חלל תצוגה ממוסד. אמיתי שולפת טקסט קיים מהשטח: מסרים הומניים ("שלום חבר") ואתיים ("דור שלם דורש שלום"), לצד השתלחויות אגרסיביות ("הכל בגללך"), גזעניות ("אני אוהב כל יהודי", "רק הטרנספר יביא שלום"), או קולוניאליסטיות ("העם עם הגולן"), מצטרפים לבליל אקלקטי קצר, פשוט וקליל. יוצריהם מהירי תגובה, מקיפים-מתקיפים אותנו במרחב הציבורי, חודרים באלימות למרחב הפרטי שלנו. הטקסט הפופוליסטי, הישן והמוכר, מספר את קורותינו בגופן אגרסיבי, בצבעוניות בוטה ובעיצוב ממוכן, מקצועני או חובבני, המכוון ללכוד אותנו ברשת. הוצאתו מהקשרו העממי מבקשת להעניק לסטיקר חד פעמיות, הסותרת את האוטנטיות הבלתי ניתנת להגדרה של החפץ המשועתק, החסר את ה"כאן ועכשיו" של יצירת האמנות.